

เทศน์เช้า วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

พรุ่งนี้เป็นวันสำคัญทางศาสนา วันมาฆบูชา วันนี้วันเนา วันเตรียมตัวเห็นใหม่ พุทธศาสนาสอนเรื่องความจริงนะ แต่โลกเป็นเรื่องจอมปลอม เวลาพูดถึงโลกกับธรรม โลกเป็นเรื่องจอมปลอม แต่เราเกิดมากับโลก เราเกิดมาแล้วมีชีวิต เราเกิดมาตามความเป็นจริง จริงตามสมมุติ คำว่าสมมุติ วิมุตติ วิมุตติคือมันไม่มี สมมุติคือกติกาของสังคมตั้งขึ้นมา นี่พูดถึงเราตีความกันไปเรื่อยๆ แต่คำว่าสมมุติ วิมุตติ สมมุติบัญญัติเป็นคำขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าสิ่งที่มีจริงเป็นสิ่งสมมุติ มันเป็นเรื่องชั่วคราว มันจะมีจริงๆ ของมัน

ชีวิตมีจริงของเราละ เราเกิดมาทั้งชีวิต ชีวิตนี้เป็นความจริง เป็นความจริงที่เกิดมาจากไหน มันเกิดมาจากสังขาร สังขารเห็นใหม่ คำว่าสังขารคือความจริงของมัน เรามีชีวิต เรามีจิต มันมีพลังงาน มีวิชามันต้องเคลื่อนไปเป็นธรรมดา เราปฏิเสธสิ่งนี้ได้ เราปฏิเสธสิ่งที่มีอยู่ไม่ได้ เราปฏิเสธสิ่งที่มีมันจะไปข้างหน้าไม่ได้ มันเป็นความจริงของมัน แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฉลาดกว่านั้น รู้ดีกว่านั้น สิ่งที่มีมันเป็นความจริงของมันอย่างนั้น แต่มันเป็นความจริงตามสมมุติ มันมีของมันอย่างนี้ เราปฏิเสธสิ่งนี้ได้เลย

เราจะปฏิเสธหรือไม่ปฏิเสธมันเป็นของมันอย่างนี้ แต่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าลึกซึ้งกว่านั้น สิ่งที่มีมันขับเคลื่อนไป อันนี้เอาไปชำระกิเลสได้ เอามาเพื่อประโยชน์กับเราได้ เห็นใหม่ ดูโลกเราสิ โลกเราเห็นใหม่ ดูสิ เด็กๆชอบดูมายากล เวลาคนมาเล่นกลให้ดู มันเป็นความมหัศจรรย์ ตาพองเลยนะ นี่เรื่องของมายากลเห็นใหม่ มายาภาพ เรื่องของกล เรื่องของมายากล

เรารู้แล้วว่ามันเป็นเรื่องของการ์โกหก นี่ไงเป็นของการ์โกหกแต่เขาก็ทำให้เราตื่นตื่นได้ เขาก็ทำสิ่งที่แปลกประหลาดให้เราดูได้ โลกก็เป็นอย่างนี้ โลกเป็นมายากลเห็นใหม่ มายา มายาภาพ มายาของกิเลส กิเลสเป็นมารยาสาโดย มารยาสาโดยอยู่ในหัวใจของเราละ แต่อยู่ในหัวใจ ความเป็นมารยาสาโดย ความเป็นมายากล ใครเป็นคน

เล่นมัน นักแสดงกล มายากลเขามีอาชีพของเขา เขาหาเงินได้มหาศาลเลย นี่มันเป็นประโยชน์มันเป็นวิชาชีพของเขา

นี่ก็เหมือนกันความเป็นมาภาพในหัวใจมันอยู่บนอะไรละ มันต้องอยู่บนความจริงอันหนึ่งสิ สัจจะความจริงอันหนึ่งมันมีของมันเห็นไหม มันมีธาตุรู้เห็นไหม มันมีธาตุสัจจะความจริงอันนี้ ความจอมปลอมมันตั้งอยู่บนความจริงอันหนึ่ง แต่ความจริงอันนี้เรากันไม่เจอใจ เราอยู่แต่ในความจอมปลอมกัน เอาความจอมปลอมนี้มาตีแผ่กัน แล้วก็เข้าถึงความจอมปลอมกัน แต่เข้าถึงความจริงอันนั้นไม่ได้

เวลาเข้าถึงความจริงอันนั้นไม่ได้ ถึงบอกว่าศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งปัญญา ก็เอาความจอมปลอมเข้าไปบังคับใจ เอาแต่ให้กะแนนตัวเองใจ ทำความดีก็เอาความดีของเราเป็นความดีของเรา ยึดมั่นถือมั่นว่าเป็นความดีของเรา มันเป็นความจริงใหม่ละ หลวงตาบอกว่า เวลาใครไปถวายอาหาร ถวายน้ำปานะ ท่านบอกผู้พิพากษาคือลิ้นใจ ลิ้นเป็นผู้พิพากษามันพิพากษาได้หมด ถามว่านี่คืออะไร รสชาติอย่างไร ทำไมต้องไปถามเขาผู้พิพากษาก็อยู่กับเราเอง

หัวใจก็เหมือนกันนะ สิ่งนี้เป็นจอมปลอม เป็นมาภาพ การเลือกปฏิบัติ มันมีธาตุรู้มันมีความจริงอันหนึ่งนะ แต่ความจริงอันนี้มันมีกำลังน้อย อำนาจบารมีของเรา น้อยเห็นไหม พอกำลังมันน้อย พลังมันน้อย ความจอมปลอมมันครอบงำมากกว่า ความจอมปลอมมันครอบงำมากกว่ามันก็ลากจิตนี้ไป ลากไปเห็นไหม เวลากรรมฐานมันก็ลูกครึ่ง พอปฏิบัติครึ่งหนึ่งกรรมฐานอีกครั้งหนึ่งปริยัติ เป็นลูกครึ่งไปหมดเลย เวลาปฏิบัติก็ห้วงโลกห้วงวิทยาศาสตร์ก็ล้าจะผิดไปหมด วิทยาศาสตร์มันเป็นทฤษฎี ถ้ามันเป็นทฤษฎีที่เหนือกว่าลบล้างสิ่งนั้น วิทยาศาสตร์มันมีการพัฒนาต่อยอดไปเรื่อยๆ

แร่ธาตุต่างๆ ที่มีคุณสมบัติประโยชน์กับเรา เราจะค้นคว้าไปในเรื่องธรณีวิทยา เขาก็ค้นคว้าของเขาไป แต่สัจจะธรรมมันเป็นความจริงอันหนึ่ง มันไม่มีการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์ มันไม่มีการเปลี่ยนแปลงมันเป็นสัจจะความจริงอันหนึ่ง สัจจะความจริงเลย ถ้าสัจจะความจริง ความจริงกับความจริงมันถึงกัน เห็นไหม มันต้องเอาความเป็นจริงของใจ ใจที่มีความจริงขึ้นมา อะไรที่เป็นความจริงละ

มนุษย์มีกายกับใจ เราอยู่ที่อารมณ์ความรู้สึกนะ อารมณ์ความรู้สึกก็เป็นใจแล้ว อารมณ์ความรู้สึกมันกำลังครอบงำอยู่ สัมกับเปลือกสัมผัส เราอยู่กับความเป็นเปลือกของ

มันนี่เห็นไหม ความจอมปลอม นี่โง่มายากล สิ่งนี้เป็นมารยาสาโดยเห็นไหม สัมเปลือกสวย เปลือกไม่สวย ไม่รู้เลยว่าเนื้อส้มจะหวานหรือไม่หวาน เราจะซื้อส้ม ส้มรสชาติดีหรือไม่ดี แต่เห็นเปลือกส้มเปลือกสวยๆ เปลือกดีๆ เปลือกเขาไม่กินนะ เขากินแต่เนื้อมันนะ

แต่เนี่ยเหมือนกัน ความคิดของเรา ที่ว่าเป็นปัญญา ปัญญามาจากไหน สิ่งที่เกิดขึ้นมาจากไหนมันมาจากกิเลสทั้งนั้นเลย ที่นี้พอเราทำความสงบของใจขึ้นมาเพื่อให้กิเลสสงบตัวลง ถ้าสงบตัวลงเพราะสัมมาสมาธิ กิเลสไม่สงบตัวลงเป็นสมาธิไม่ได้ สิ่งที่เป็นสมาธิกันไม่ได้เพราะอะไร เพราะว่ากิเลสไม่สงบตัวลงไง กิเลสมันบังเงา มันบังเงาโอย่างๆ สบายๆ กิเลสทั้งนั้น กิเลสทั้งนั้นเพราะอะไร กิเลสทั้งนั้นเพราะอะไร กิเลสทั้งนั้นเพราะลึนโง่ ลึน ถ้าลึนไม่สัมผัสลึนจะรู้ได้ยังไงว่ารสชาติเป็นอย่างไร เพราะลึนไม่สัมผัสถึงไม่รู้รสชาติสิ่งนั้น

เห็นไหมมีแต่ฉลาดบอกว่าคุณภาพดีมาก ของนี้คุณภาพนี้ดีมาก คุณภาพ อย. รับประกัน สิ่งนี้ทั่วโลกไปใช้กันตั้งแต่ต้นกันไปหมดเลย เชื้อไปหมดเลย แต่ลึนตัวเองยังไม่ได้สัมผัสเลย ดีหรือไม่ดีไม่รู้ อย.มันรับประกันคุณภาพแต่เราก็ไม่เคยได้ใช้ประโยชน์จากมัน นี่เหมือนกัน ในเมื่อว่างๆ อย.รับประกัน ศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งปัญญา ศาสนาแห่งความว่าง ว่างๆ ไปหมดเลย อวกาศมันก็ว่างมันไม่มีชีวิตด้วย แต่ความว่างของเราลึนมันได้สัมผัสจิตมันสงบตัวลงได้

สิ่งที่มันว่างๆๆ มันเป็นเปลือก มันเป็นเปลือกหมายถึง เปลือกส้มมันไม่ใช่เนื้อส้ม เนื้อส้มหวานไม่หวานไม่รู้ แต่เปลือกส้มขมทั้งนั้น เปลือกส้มทุกชนิด ลองลิ้มรสมันดูสิ ขมหมด แต่เนื้อส้มมันหวาน แต่ถ้าจิตมันสัมผัสสัมมาสมาธิมันจะมีความสุขของมัน มันจะรู้จริงของมัน แล้วจะไม่พูดกันอย่างนั้น เปลือกส้มกับส้ม โลกตอนนี้เป็นมายาภาพเห็นไหม เขาบอกส้มหวาน เปลือกส้มหวาน เปลือกส้มหวาน คนก็เชื่อได้นะ แต่โดยอย. เขาบอกว่าเนื้อมันหวาน เนื้อมันหวาน แต่เราสัมผัสเนื้อไม่ได้ เราสัมผัสถึงแค่เปลือกมัน

เราผ่านความคิดเราไปไม่ได้ เราเอาความคิดที่ยึดมั่นในตัวตนด้วยนะ ในตัวตนของมันเห็นไหม มายากลเวลาเขาแสดง เขาแสดงเพื่อประโยชน์ของเขา เขาได้ผลประโยชน์ตอบแทนนะ มายาภาพของกิเลส มายาของกิเลสนี้มันหลอกเรา เราหัวฟัด

หัวเหวี่ยง เราจนตรอกมันตลอดเลย มันหลอกเรานะ เวลาคนอื่นหลอกเราเห็นใหม่ เวลาสังคมหลอกเรา สังคมรังแก ทุกคนเสียใจหมด เวลาตัวเองหลอกตัวเอง ตัวเองทำลายตัวเองไม่มีใครเสียใจเลย เวลาทำลายตัวเองเสียใจใหม่เสียใจ เพราะกิเลสมันทำลายเรา

กิเลสนี้มันมากับเราเห็นใหม่ แล้วมันทำลายเรา แล้วเราอยากทำความดี อย่างมาวัดมาวานี้เป็นกิเลสใหม่ อย่างนี้มันทำลายเราหรือเปล่า ถึงมันจะทำลายไม่ทำลายนะ ถ้าพูดทางวิทยาศาสตร์เห็นใหม่ คุณสิ ทางโลกเขาว่า คุณสิไปวัดไปวา คุณสิมีแต่เสียสละ เขาต้องไปตลาดหลักทรัพย์ต่างหากเขาถึงจะได้ผลประโยชน์ เพราะว่าบุญของเขาเป็นตัวเลขของเขาไง แต่บุญของเราเราเสียสละ การเสียสละสิ่งนั้นเป็นสิ่งน้อยนิด สิ่งที่เป็นการเสียสละของใจ ใจนี้มันอยู่กับเรา ใจถ้าไม่ได้แสดงออก ใจอยู่ที่ไหน ไม่มีความคิด ใจอยู่ที่ไหน พอเรามีความคิดอารมณ์ความรู้สึก อ้อ ใจอยู่ที่นี้ มันเป็นเปลือกเห็นใหม่ แล้วตัวใจมันอยู่ที่ไหน แล้วศีลธรรมทำบุญกุศลอยู่ที่นี่

ใครเป็นคนเสียสละ ถ้าไม่มีเจตนาไม่มีเจตนาความเชื่อของเรา เห็นใหม่เจตนาความเชื่อมันมาจากไหน มันก็มาจากจิตใจใหม่ มาจากธาตุรู้ ธาตุรู้มันเป็นธาตุรู้มันเป็นกลาง เวลาออกมาดีหรือชั่ว ถ้ามันเป็นทางชั่วมันก็เป็นกิเลสตัดหาความทะยานอยาก แต่เวลาศึกษาธรรมะของพระพุทธเจ้าเห็นธรรมะพระพุทธเจ้าแล้ว พุทธพจน์ พุทธพจน์ พุทธพจน์กิเลสมันเอาไปใช้แล้ว กิเลสมันใช้พุทธพจน์ มันอ้างพุทธพจน์มาหลอกเรา นี่ว่างๆ ว่างๆ แต่อันนี้ไม่ได้สัมผัสสิ่งใดๆ เลยเห็นใหม่

ในเมื่อใจมันเป็นกลาง ใจโดยธรรมชาติเป็นกลาง จิตเดิมแท้ที่ส่องใส จิตเดิมแท้ที่หมองไปด้วยอุปกิเลส จิตเดิมแท้ที่ส่องใสจิตเดิมแท้ที่ผู้ข้ามพ้นกิเลส ใจเป็นกลางเป็นกลาง กิเลสทั้งนั้น แต่กิเลสมันสงบตัวลง ให้โอกาสเราทำงานเห็นใหม่ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาประพาศปฏิบัติขึ้นมาเห็นใหม่ ย้อนถึงโคนต้นหว้าเนี่ยไปปฏิบัติกับเขามาตั้ง ๖ ปีทุกที่ ทุกศาสนา ทุกคำสอนทดสอบหมดแล้วไง สุดท้ายย้อนมาถึงโคนต้นหว้า จิตมันกลับไปสู่นี้ไงความเป็นกลางใจ โคนต้นหว้า

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นราชกุมารอยู่ที่โคนต้นหว้า พอจิตสงบขึ้นมาต้นหว้าไม่เอียงไปตาม เงามไม่ไปตามแสงแดดเลยเห็นใหม่ ถ้าพูดถึงจิตที่มันสงบแล้ว จิตที่มันว่างๆ แล้วนี่สิ่งที่โคนต้นหว้า นั้น จิตเป็นกลางแล้วก็ต้องเป็นอรหัตตผล ทำไม้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นเด็กทำไมยังไม่เป็นพระอรหัตตผล และเวลานี้ก็ถึงตอน

นั่นขึ้นมา นึกถึงตอนอานาปานสติ นึกถึงโคนต้นหว้า ก็นึกเราจะกำหนดอานาปานสติ
 เนี่ยเห็นไหม ถ้านั่งคินนี้ถ้าไม่สำเร็จจะยอมตายเลย เพราะพิสูจน์มาหมดแล้ว พิสูจน์ที่อื่น
 มาหมดแล้ว สุดท้ายก็กลับมาในใจของตัว กลับมารื้อค้นของตัวเองเห็นไหม

ถ้าจิตมันสงบอย่างนี้ จิตสงบเป็นอย่างนี้ จิตสงบคือจิตเป็นกลาง จิตเป็นกลาง
 เท่านั้น แต่ไม่ชำระกิเลสอะไรเลย ว่างๆ ว่างๆ มันไม่มีเหตุไม่มีผลไง ลึ้นไม่เคยลิ้มรสสิ่ง
 ใดเลย รสสัมผัสเปลือกสัมผัสต่างกัน ความจริงกับความจำต่างกัน ความจำ จำขนาดไหน จำ
 ได้เพราะเราเกิดมานิยสถานะของมนุษย์นี้สำคัญมาก เพราะเราเป็นมนุษย์ใช้ใหม่ เรามี
 ลมหายใจเข้าออกใช้ใหม่ กรรมจะสร้างขนาดไหน ฆ่าคนตายได้กรรมมากเลย ฆ่าคน
 ตายตุ่ม อย่างมากก็ติดคุก ยังไม่ไปไหนเลยเพราะอะไร เพราะสถานะของมนุษย์มันรับไว้
 ไง แต่ถ้าตายลงสิ ตายลงตุ่มนี้ไปแล้ว สถานะของมนุษย์ไม่ได้รับไว้ มันก็ไปตามเวรตาม
 กรรมอันนั้น มันจะพิสูจน์กันว่าจริงหรือไม่จริง แต่สถานะของมนุษย์รับไว้ใช้ใหม่

นี่ก็เหมือนกัน ว่างๆ ว่างๆ นิยสถานะของมนุษย์มันรับไว้ เนี่ยว่างๆ ว่างๆ อ่าง
 พุทธพจน์ พุทธพจน์ อ่างพุทธพจน์ เพราะเป็นมนุษย์ใจ เป็นมนุษย์เพราะมีสถานะของ
 มนุษย์ สถานะของมิตินี้ มิตินี้ ๑๐๐ ปีนี้ แต่ถ้ามันเป็นความจริง ถ้ามันหมดอายุขัยมัน
 เป็นไปตามสัจจะความจริงอันนั้น ถ้าถึงตอนนั้นมันก็ชำเกินไปแล้วไง ถ้าทำชั่วตกนรก
 อเวจี ทำดีก็ไปสวรรค์ ไปสวรรค์ก็ไปเพลินกันอยู่นั่น

แต่ในปัจจุบันนี้ ถ้าเราพิสูจน์ของเราเห็นไหม ลึ้น ลึ้น ลึ้นได้พิสูจน์รสนั้น จิตถ้า
 มันได้พิสูจน์สัมผัสสมาธิได้พิสูจน์ของมัน มันจะรู้ของมันไง เนี่ยมันเป็นปัจเจกตั้ง ศาสนา
 พุทธศาสนาแห่งปัญญา ศาสนาที่ไม่ต้องพึ่งอาศัยใคร ศาสนาเนี่ยครูบาอาจารย์เป็นผู้ชี้แนะ
 แต่สัจจะความจริงนี้เราต้องพิสูจน์เอง ถ้าพิสูจน์เกิดขึ้นมาจากเรา เกิดจากความไม่สำคัญ
 ของเรานี้ปัจเจกตั้ง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่ตรงหน้าเข้าใจเหมือนกัน แต่นี่มัน..
 ถ้ามีการอ้างอยู่นะ มีการอ้างอยู่ เราไม่แน่ใจตัวตน เราต้องอ้างเขาใช้ใหม่

ทำไมสินค้าเราต้องให้คนอื่นการันตีด้วย แต่คุณงามความดีโลกนี้เพราะโลกนี้
 มารยาสาโดย โลกนี้เชื่อถือกันไม่ได้ ต้องมี อย. ต้องมีทุกอย่างเพื่อการันตีว่าสินค้านี้
 คุณภาพ แต่สัจธรรมนี้คุณภาพของจิตทำไมต้องมีใครมาการันตีด้วย ไม่ต้องมีใครมา
 การันตี สันติภูมิจิโกลเนี่ยสำคัญมาก ถ้ามันรู้จริงของมันเห็นไหม เนี่ยโลกมายากลนี้เราก็
 ตื่นเต้นกัน แต่ถ้าเป็นคุณงามความดีเนี่ยทุกคนไม่อยากจะ มันเรียบง่ายไม่มีสิ่งใดเลย แต่

ถ้าเป็นมายาภาพ เขาเล่นกลให้คุณะตื่นไปหมดเลย เนี่ยจิตถ้ามันเป็นสัมมาสมาธิขึ้นมา มันสงบของมัน ความจริงของมันอันนั้นมีคุณค่ามาก

แต่เห็นไหมธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าเหมือนน้ำ เหมือนน้ำฝนจิตสะอาดมีประโยชน์กับสุขภาพมาก แต่ถ้าเป็นเรื่องรสชาติของทางโลกเขา มันไปหมดเลย เห็นไหมนี่ก็เหมือนกัน ในเมื่อจิตมันสงบเข้ามาและมีหลักเกณฑ์ของมัน มันจะเห็นมันจะรู้ของมัน มันจะเป็นความจริงของมัน เรื่องของโลกกับเรื่องธรรม ถ้ามีครูบาอาจารย์คอยแนะคอยชี้ ถ้าไม่คอยแนะคอยชี้ ก็เลศของเราหัวฟัดหัวเหวียง เราต้องสู้กับมันนะ มายาโลก มายาโลกให้ขึ้นไปตามนั้น อย่าให้เกิดมายาในภาพของจิตในหัวใจของเรา มันเกิดอยู่แล้วละ เพราะมันมีของมันอยู่โดยธรรมชาติ มันมีนะ ถ้ามันไม่มีไม่มาเกิดอยู่ที่นี่ ไม่มานั่งอยู่ที่นี่หรอก เพียงแต่เกิดแล้วเนี่ยเกิดแล้วมีสติ

มนุษย์สมบัติเป็นอริยทรัพย์ เพราะมนุษย์สมบัติมี เย็น ร้อน อ่อน แข็ง มีความสุข ความทุกข์ มีการกระทบ ถ้าตกรกรอเวจีไปที่ทุกข์อย่างเดียว อยู่บนสวรรค์อินทร์พรหมก็เพลินอย่างเดียวเห็นไหม เนี่ยภพของมนุษย์ มันเป็นภพกลางๆ ที่เราจะให้กระทบทั้งสุขและทุกข์ สุขคือความพอใจมีความสุขว่าเรามีความสุข เวลาทุกข์ขึ้นมาเจ็บปวดแสบร้อนในใจ เนี่ยเปรียบเทียบสิ สุขกับทุกข์แล้วเราพยายามต่อสู้ พยายามค้นหา พยายามทำสัจจะความจริงในพุทธศาสนาของเรา

พุทธศาสนาสอนตรงนี้ สอนให้เราเข้าไปเผชิญกับความจริง อย่าไปให้กิเลสมันหลอกเรา หลอกจากข้างนอก หลอกจากข้างในแล้วก็หลอกเราไปอีกนะ นี่พุทธศาสนาเราเป็นชาวพุทธ เราภูมิใจมาก เราเป็นพุทธศาสนา ศาสนาแห่งปัญญา ภูมิใจกันมาก ชาวพุทธโง่มาก ศาสนาพุทธแห่งปัญญา ปัญญา แต่ทำไมให้เขาจูงจมูกขนาดนั้นก็"ไม่รู้" นี่มันต้องพิสูจน์กัน ทำให้ของเราให้เป็นความจริงของเราขึ้นมา เพื่อประโยชน์กับเรานะ เอวัง